„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość steplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 28. Piątek 1. Lutego 1867. Rok wydania 57.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Peszt, 1. lutego. Komisya 67miu przyjęła ustępy od 25go do 43go z następującemi trzema poprawkami: Liczba członków delegacyi ustanowiona będzie przy szczegółowych rozprawach. Delegacye zwołane będą przez Cesarza na termin oznaczony do miejsc, w których Cesarz właściwie przebywać będzie. Węgierski minister skarbu część dochodów miesięcznych państwa, służącą do pokrycia wspólnych wydatków, przesełać ma co miesiąc ministrowi skarbu państwa.

Część nieurzędowa.

(Mianowanie.) Najjaśn. Pan mianował najwyższem pismem odręcznem z 26go b. m. radzcę ministeryalnego w ministerstwie handlu i gospodarstwa społecznego Sifinio Pretis Cagnodo szefem sekcyi extra statum w temże ministerstwie.

„Gazeta wiedeńska“ ogłasza w części urzędowej ustawę pozwalającą miastu Wiedniowi zaciągnąć pożyczkę w sumie 25 milionów złotych.

„Wiener Journal“ zamieścił artykuł następujący: Dyskusya jest potrzebna, koniecznem jest, żeby strony w sporze będące żądania swe wzajemnie wyjawiły; wszyscy przecież pragną, żeby kwestya konstytucyi załatwiona była ku powszechnemu zadowoleniu. Załatwienie to jest jednak niemożliwe, dopóki strony zamiast myśleć o porozumieniu spory zajątrzają, a mianowicie strony narodowe tak wyciągają, iż pęknąć muszą. Nie robimy tu zarzutu żadnemu stronnictwu z osobna, napominamy tylko zarówno wszystkie stronnictwa narodowe. Chcemy, żeby między sobą układać się rozpoczęły, i jak raz dyskusya na serio się rozpocznie, wykaże się wnet, iż interes i uznanie wspólnależności silniejszym się okaże, niż patologiczne ciepło krwi narodowej.

Żadna narodowość nie powinna chcieć panowania nad inną w komplexie krajów i królestw z tej strony Litawy; tylko większość czerpająca postanowienia swe z czystego źródła austryackiego patryotyzmu decydować ma i przepisywać prawa.

Stoimy na stanowczym punkcie zwrotu, i to nie tylko dlatego, iż wybory, które się już rozpoczęły i wkrótce się skończą, życiu konstytucyjnemu austryackiemu na długi czas stałe piętno nadać mają, lecz głównie dlatego, że Europa, podsłuchiwując z usprawiedliwionem naprężeniem proces nasz rozwojowy, wyrok swój o zdolności naszej politycznej w miarę nadchodzącego rezultatu ferować będzie. Jeżeli małe rzeczy trzymają się przez zgodę, to zaprawdę wielka Austrya może mieć jeszcze świetną przyszłość przed sobą, jeżeli się sama nie pozbawi siły do tego potrzebnej.

„Schles. Ztg.“ wspomina znowu o podróży barona Beusta po Niemczech południowych przed wstąpieniem do gabinetu, o podróży, która w swoim czasie nastręczyła materyał do różnorodnych komentarzy. Z tego powodu „Wiener Abendpost“ pisze, co następuje: Tylko dla objaśnienia wspomnionego dziennika, bo prócz niego nikt się tem nie zajmuje, wspominamy tu, że pan minister w każdym razie musiałby był przedsiębrać bardzo daleką podróż, gdyby nie był zamieszkał w Niemczech południowych, ponieważ wówczas gdziekolwiek się pokazał, w Niemczech północnych, czy w Austryi, wszędzie brano z tego pochop do najszerszych kombinacyi. Tak przyjął Br. Beust zaproszenie swego przyjaciela p. Dalwig, a po kilku dniach pobytu w Darmsztadzie udał się do Mnichowa, gdzie ma krewnych. W Sztutgardzie zabawił tylko pół dnia. Ani tam ani w Mnichowie pewnie nie ma nikogo, ktoby sobie przypomniał, że z Br. Beustem mówił wówczas o związku południowo-niemieckim.

Królewicz Humbert ma przybyć do Wiednia już z końcem przyszłego tygodnia. Królewicz wybiera się w podróż z bardzo świetnym orszakiem, i jak się zdaje, starają się w Florencyi, aby przyszły władzca Włoch mógł wystąpić jak najwspanialej. Według doniesień prywatnych utrzymują w kołach dyplomatycznych, że jenerał Cialdini ma także znajdować się w orszaku Królewicza. To pewna, że dostojny gość może się spodziewać na dworze wiedeńskim najżywszej życzliwości. Z Wiednia Królewicz udaje się do Pragi dla odwiedzenia dostojnej ciotki Cesarzowej Maryi Anny Karoliny, zkąd powracać będzie na Budę dla pożegnania się z najwyższym dworem, który się tam tymczasem przeniesie.

„Baierische Zeitung“ nie podaje jeszcze terminu, w którym zebrać się ma konferencya południowych państw niemieckich w sprawie jednolitej reorganizacyi wojsk tychże państw, zdaje się jednak, iż termin ten jest bliski. Przedmiotami konferencyi będą kwestye czysto militarne, odnoszące się do podniesienia siły zbrojnej mocarstw konferujących i jej organizacyi. Odpowiada to zupełnie programowi, przez księcia Hohenlohe w bawarskiej izbie deputowanych objawionemu.

Do Monitora piszą z Rzymu pod dniem 17go b. m.: Dnia 10. lutego odbędzie się kanonizacya błogosławionego Benedykta z Urbino z zakonu OO. Franciszkanów. W tym samym czasie odbędzie się konsystorz, na którym Ojciec św. ma mianować kilku kardynałów dla nadania większej świetności uroczystościom czerwcowym. Od śmierci kardynała Villecourta zostało opróżnionych 15 posad kardynalskich. W świętym kolegium jest już tylko 15 kardynałów, którym purpura została nadana przez Grzegorza XVI., a za Piusa IX. umarło już 78 członków tej korporacyi.

W Paryżu wyglądają z niecierpliwością nowego prawa drukowego, co do którego w ministeryum zgodzić się już miano i tylko kwestya, czyli koncesye potrzebne być mają lub nie, jeszcze nie jest [illegible]wana. Według „la France“ główne artykuły prawa w mowie będącego mają być następujące: 1. kto dziennik wydawać chce, złożyć ma deklaracyą, w Paryżu w ministeryum spraw wewnętrznych, w departamentach zaś w prefekturze. 2. Odpowiedzialność wydawcy skombinowana być ma z odpowiedzialnością drukarza i autora. 3. Kaucya podwyższona być ma dla dzienników paryskich do 100.000 franków. 4. Opłata stemplowa ma być zniżona. 5. Sądy orzekać mogą skasowanie dziennika lub sekwestracyą po pewnej liczbie przekroczeń lub w przypadkach po szczególe wymienionych. 6. Kary uwięzienia osobistego mają być znacznie zmniejszone, kary zaś pieniężne podwyższone. 7. Obowiązek podpisywania artykułów utrzymuje się. Jeżeli przepisy te będą miały moc prawa i sumiennie wykonywane będą, to zamierzoną reformę zaiste jako postęp uważać będzie można.

„Kölnische Zeitung“ pisze o stosunkach we Francyi: Nowi ministrowie według wszelkiego podobieństwa do prawdy rzeczom we Francyi nie nadadzą innego kierunku, są to bowiem tylko ludzie fachowi, którzy Rouherowi w izbach towarzyszyć mają. Niel zwłaszcza jako polityk, jest wielkością wcale nie znaną, chociaż może jest wielkością; jest on przynajmniej tęgim żołnierzem, co główną jest rzeczą na ministra wojny, który ma wojsko z reorganizować i przygotować wielkie przedsiębiorstwa. Tak jak on dał się poznać w wojnie Krymskiej i admirał Rigault de Genouilly, który w czasie tej wojny był kapitanem okrętu liniowego i powszechnie znany jest jako tęgi marynarz. Forcade de la Roquette wielkie sobie zrobił imię jako zręczny mowca polityczny, jest on zwinny lecz nie ma żadnych pomysłów i dotąd przynajmniej opozycya ani się go bała ani go też nie szacowała. Prawdziwym mężem sytuacyi jest i był Rouher, który w ostatniej kryzis dał dowód wielkiej przebiegłości i znajomości osób, a którym powoduje wielka ambicya. „Liberté“ łamie sobie głowę nad nim, czyli on nie będzie może francuskim Peelem i czyli nie ugruntuje polityki liberalnej a „la France“ zgadza się z nią o tyle, iż powtórnie broni tedy, iż konserwatyści powinni teraz wziąść w rękę rozwój dekretów styczniowych. Dla tego też „la France“ walczy przeciwko głosom odzywającym się za rozwiązaniem izby; większość, która się zawsze okazała tak przychylną musi się teraz poruszyć i pewno się poruszy, gdy Cesarz sam do tego dał popęd; od 1789go roku było to nieszczęściem Francyi, iż konserwatyści przeniewierzyli się ideom liberalnym i dla tego pozbawili te idee równowagi i doprowadzili do ostateczności; gdyby w roku 1789 klasy rządzące zamiast opuścić kraj, zostały były przy sterze, rewolucya byłaby tylko chwalebną reformą, gdyby w roku 1829 polityka restauracyjna zebrała się była około Martignaca, zamiast co stała się co raz uporczywszą, dawna monarchia nie byłaby upadła, a gdyby Guizot tyle był miał roztropności co stałości, byłby skierował większość na drogę postępu i republika nie byłaby zaprowadzona. Tak też i dziś stronnictwo koserwatywne ma w swym ręku swe losy a może i losy kraju: jeżeli się odosobni, jeżeli się będzie dąsać, jeżeli się cofnie, jeżeli się wda w opór niemożliwy, zniszczy koniecznie władzę jaką jej Cesarz nadał od 18stu lat. Dla tego powinno pojąć swoje zadanie i powinno czynić swoją powinność, powinno opanować kierunek ruchu i bronić go przed zbyteczną chyżością. W końcu „la France“ przemawia do Rouhera i do większości słowami, które w Anglii pewien człowiek mający głowę na karku powiedział w obec górnolotnych programów reformy mas: „Liberały obiecują wam reformy; my zaś, konserwatyści, my wam je damy.“

Prowincyonalne dzienniki francuskie zawierają następującą wiadomość półurzędową: Wskutek zniesienia władzy administracyi nad prasą, przechodzi ta ostatnia z ministerstwa spraw wewnętrznych do ministerstwa sprawiedliwości. W tym celu w ministerstwie sprawiedliwości będzie utworzone osobne biuro do wykonywania nadzoru nad dziennikarstwem.

O mniemanych gwałtach popełnionych na osobach poddanych austryackich w Bukareszcie, o których donoszono w liście prywatnym do węgierskiego dziennika „Sürgöny“ „Wiener Abendpost“ z najpewniejszego źródła pisze: Bezpieczeństwo publiczne od dawna już nie wielkie w Księstwach Naddunajskich, w ostatnich dniach, zdaje się, znacznie się jeszcze pogorszyło. Nie masz ani jednego dnia, żeby w Bukareszcie i jego okolicy nie wydarzyły się napady rozbójnicze, kradzieże i tym podobne zbrodnie, i dotąd nie udało się takowym zbrodniom skutecznie zapobiedz. Co do Bukaresztu rząd książęcy sądzi, iż zbrodnie te przypisywane być muszą mnóstwu ludzi, którzy bez żadnego zarobku włóczą się po ulicach miasta. Ztąd wyszło postanowienie aresztowania takowych ludzi i wytransportowania ich za granicę. Nie wchodząc w sprawiedliwość podobnego postanowienia, samo już jego przeprowadzenie dało powód do wielu zarzutów. Zdano bowiem na epistatów miejskich — tak nazywają się policyanci po ulicach ustawieni — wyszukanie między przechodniami tych, których jako vagabundów uważać wypada. Tym sposobem połapano na ulicach i oddano do więzień policyjnych kilka set indywiduów tak miejscowych jak i obcymi poddanymi będących, z tego jedynie powodu, iż przez ubogi swój ubiór mieli nieszczęście zwrócić na siebie uwagę i podejrzenie organów policyi. Los ten spotkał i wielu poddanych austryackich, których wielka jest liczba w Bukareszcie, a którzy po większej części z Węgier i z Siedmiogrodu pochodzą. Jak tylko jeneralny konzulat cesarski o tem się dowiedział, wdał się niebawem za tymi, co paszportami lub innemi dokumentami wywieść się z tego mogli, iż są poddanymi austryackimi, i po energicznych reklamacyach wyrobił wypuszczenie ich na wolność. Inni, którzy się jako poddani austryaccy wylegitymować nie mogli, wytransportowani zostali zaiste do granicy austryackiej, dokąd przez pomyłkę i kilku poddanych książęcych wysłano.

Z Madrytu donoszą, że Narvaez nie tylko uorganizował armię dla wykonania swoich planów reakcyjnych ale zamierza także rozwiązać senat, po którym nie spodziewa się tak wielkiej uległości jak po nowym kongresie wybranym pod presyą teraźniejszego rządu. Przyszły senat będzie dziedziczny i wybierany tylko z naczelników rodzin arystokratycznych i znakomitości finansowych przychylnych klerykalizmowi. W Madrycie

wzburzenie wzrasta z każdym dniem; wyroki i aresztowania za przestępstwa prasowe są ciągle na porządku dziennym. Obawiają się, że powszechne nieukontentowanie podniecane przez emigrantów objawi się wkrótce w sposób groźniejszy.

Jak donoszą z Nowego Yorku pod d. 23. b. m. izba reprezentantów przyjęła ustawę odbierającą prawa obywatelskie tym, którzy mieli udział w buncie. Walka pomiędzy republikanami a demokratami przybiera coraz większe rozmiary.

„New Jork Herald“ donosi, że komisya przez kongres wysadzona, nie mogła dotąd wynaleść żadnej podstawy do oskarzenia prezydenta, jeno że południe podniecał do odrzucenia poprawki konstytucyjnej, lecz prezydent wywiedzie się dokumentami, iż zarzut ten jest nie prawdziwy. Widząc niemożność dojścia do potępienia prezydenta większością 2/3 części głosów, stan handlowy gani całe postępowanie jako nierozumne i szkodliwe dla materyalnych interesów, Stefens zaś stara się usprawiedliwić tem, iż wniosek w każdym razie spowoduje prezydenta do większego uwzględnienia woli kongresu.

Ze względu na niebezpieczeństwa któremi bliskie wypadki porządkowi publicznemu w Mexyku zagrażają, siła zbrojna cesarska skoncentrowana została w trzech punktach: w San Luis de Potosi ma główną komendę jenerał Meja; w Gwadalaxarze jenerał Miramon; a w Puebli jenerał Marquez. Nie idzie przy tem o żaden cel polityczny lecz głównie o obronę przeciwko anarchii, która w tych prowincyach zapewne wybuchnie po rezygnacyi Cesarza Maxymiliana.

Do „Patrie“ piszą z Cera-Cruzy: Cesarz Maxymilian posłał listy bezpieczeństwa do departamentów zajętych przez dyssydentów, aby deputowani tamże wybrani do jakiegokolwiek należący stronnictwa, mogli bez przeszkody przybyć do Mexyku dla oddania swego głosu. Wielu przywódców opozycyi mają się ubiegać o mandaty wyborców. W siedmiu prowincyach środkowych kandydaci mający najwięcej widoków utrzymania się należą do stronnictwa cesarskiego. Zdaje się, że otwarcie kongresu nie nastąpi jak to było zapowiedziane w d. 1. lutego lecz będzie odłożone do d. 10. lutego aby deputowani z odleglejszych prowincyi mieli dość czasu przybyć do stolicy.

Czynności lwowskiej rady miejskiej.

Na wczorajszem zwyczajnem posiedzeniu Rady miejskiej odbytem pod przewodnictwem burmistrza p. Kroebla załatwione zostały następujące sprawy:

1. Do głosowania w imieniu Rady miejskiej przy wyborach posła do Sejmu krajowego z większych posiadłości obwodu Lwowskiego tytułem zastępstwa dóbr należących do funduszu zakładu św. Łazarza upoważniony został radny Adamski.

2. Na wniosek radnego Adamskiego uchwalono wybrać deputacyę, która pod przewodnictwem burmistrza w imieniu miasta złożyć ma swoje uszanowanie nowo mianowanemu komenderującemu jenerałowi Fml. Saint-Quentin.

3. Zgodnie z wnioskiem sekcyi nadano prezentę na plebanię obrządku gr. kt. w Malechowie dotychczasowemu administratorowi parochii tamtejszej księdzu Włodzimierzowi Turkiewiczowi.

4. Zatwierdzono ofertę Dawida Margulesa względem dostarczenia na r. 1867 mioteł do czyszczenia miasta po cenie od sztuki 3 centów bez tylca a 4 c. z tylcami, tudzież ofertę Salomona Haimbacha względem dostarczenia na r. 1867 świec łojowych na użytek miasta po 34 cent. za funt wiedeński.

5. Zgodnie z wnioskiem sekcyi uchwalono na podanie właścicieli realności w ogrodzie jezuickim wykreślenie ciężarów na tej realności intabulowanych.

6. Uchwalono wypłacić przedsiębiorcy robót ciesielskich Ehrenpreisowi kwotę 240 złr. 32 c. jako należytość za restauracyę dachu na strażnicy pompierów.

7. Na wniosek radnego Adamskiego wyznaczono 6 sągów drzewa dębowego na opał jako dar z łaski dla zakładu stowarzyszenia czeladzi rzemieślniczej.

8. Zatwierdzono wypłatę kwoty 347 złr. 80 c. za przemurowanie kanału na Chorążczyźnie.

9. Prawo obywatelstwa miejskiego za opłatą przepisanej taxy przyznano kupcowi tutejszemu Józefowi Stopplowi i majstrowi szewskiemu Teofilowi Smuszowiczowi; nakoniec

10. Prawo przynależności do gminy z uwolnieniem od taxy przyznano Maryi Szuszkowskiej.

Kronika.

(Powszechne stowarzyszenie urzędników) przyniosło ostatniemi czasy pomoc jednej tutejszej rodzinie dotkniętej utratą ojca. Dnia 29. z. m. zmarł we Lwowie nadtelegrafista Adolf Pappik w 35. roku życia bez wszelkiego majątku, zostawiając wdowę z dwojgiem dzieci, na których korzyść jako troskliwy ojciec zabezpieczył na wypadek swej śmierci w towarzystwie urzędników kwotę 200 złr., która pozostałym sierotom w tych dniach zostanie wypłacona. Przy tej sposobności zwracamy znowu uwagę urzędników tak publicznych jak prywatnych na wielkie korzyści, jakie mianowicie ojcom rodzin nastręcza przystąpienie do tego stowarzyszenia połączone z małemi ofiarami.

(Dary na rzecz rannych.) W ostatnim czasie zebrane zostały następujące sumy na rzecz rannych w ostatniej wojnie c. k. żołnierzy tudzież ich wdów i sierót: komitet filialny w Szczercu zebrał 418 złr. 55 c., z tego rozdano bezpośrednio 228 złr. a resztę odesłano do komitetu centralnego; urzędnicy urzędu podatkowego w Jordanowie 20 złr., komitet filialny w Wojniłowie zebrał 698 złr. 50 c., z tego rozdano bezpośrednio 198 złr. 50 c. a resztę odesłano do komitetu centralnego; komitet powiatowy w Winnikach 6 złr. 20 c., p. Jan Gątkowski dyrektor szkoły głównej 6 złr., z powiatu Mikulinieckiego od ks. Gustawa Grensona 20 złr. i od p. Antoniego Zawadzkiego 15 złr., komitet obwodowy w Kołomyi 81 złr. i 15 sz. obligacyi w wartości nominalnej 330 złr., c. k. urząd powiatowy w Kopyczyńcach za miesiące październik, listopad i grudzień z. r. 88 złr. 50 c., c. k. urząd powiatowy w Zborowie 34 złr. 45 c.

(Pożary.) W Mchawie w powiecie Baligrodzkim dn. 21. b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża, szkoda wynosi 400 złr. ogień miał powstać przez nieostrożność. W Miejscu w powiecie Rymanowskim dn. 26. b. m. spalił się dach na domu włościańskim, tudzież dachy na budynkach gospodarskich obok stojących; brak komina był przyczyną pożaru. Szkoda wynosi 400 złr. ponieważ spłonęły także zapasy zboża.

(Pisma codzienne w Anglii.) W Anglii i Irlandyi wychodzi obecnie 90 dzienników codziennych, z tych 25 w Londynie, 36 na prowincyi, 1 w Walii, 12 w Szkocyi, 15 w Irlandyi a 1 na wyspach kanału. Przed 15 laty wychodziło tylko 15 dzienników codziennych a na prowincyi nie wychodził ani jeden.

(Fotografia.) P. Skarfe w Londynie zdołał wreszcie wynaleść sposób zdejmowania fotografii prawie w mgnieniu oka, za pomocą magnezyi zastosowanej podług sposobu znanego samemu tylko wynalazcy. Osoba, której portret się zdejmuje, wchodzi do pokoju prawie ciemnego i gdy nie domyślając się niczego rozmawia z kimkolwiek w postaci najnaturalniejszej, nagle silne światło napełnia pokój i portret gotów. Światło to otrzymuje się z mieszaniny sproszkowanej magnezyi i chloranu potażu. Mieszanina ta ogrzewa się w żelaznem pudełku za pomocą lampki spirytusowej. Skutek jest tak szybki jak błyskawica. Dość powiedzieć, że osoba, której się portret zdejmuje, nie ma czasu choćby jednym muskułem poruszyć; „Monitor fotografii“ stanowczo zapewnia, że doniesienie to bynajmniej nie jest kaczką dziennikarską, lecz że w rzeczy samej sposób ów wynaleziony został.

(Telegraf Meyera.) Pewien młody urzędnik w centralnem biurze telegraficznem w Paryżu, wynalazł nowy aparat, za pomocą którego jak opisują, można przesyłać drogą telegraficzną wszelkiego rodzaju pisma lub rysunki, bez użycia chemicznie na ten cel przyrządzonego papieru, jak to koniecznem jest w aparatach Bonellego i Casellego. Dość tu użyć zwykłego na wązkie paski pociętego papieru z wypisaną na nim depeszą zwykłym atramentem. Wprawdzie przesyłane podobizny mogą mieć tylko 5 centim. szerokości, długość wszakże wstążki papierowej jest dowolna. Aparat ten przesyła 40 depesz na godzinę. Czynione przez wynalazcę próby na linii telegraficznej 360 kilometrów długiej, korzystne okazać miały rezultaty. Bliższe opisanie tego aparatu znajduje się w Dinglera Politech. Dzienniku za m. grudzień r. z.

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

Stan wkładek był z dniem 31. grudnia 1866 . . . . 3,216.425 złr. 66 c.
Od 1. do 31. stycznia 1867:
włożyło 1395 stron 191.174 złr. 74 c.
zwrócono 916 str. 107.692 złr. 29 c.
przybyło więc . . 83.482 złr. 45 c.
Zatem dnia 31. stycznia 1867 był ogół wkładek . . . . 3,299.908 złr. 11 c.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Austryacko-pruska konferencya celna udaremniona.) D, 28. z. m. zgromadzili się komisarze austryacko-pruscy w c. k. ministerstwie spraw wewnętrznych na ostatnią konferencyę. Ponieważ komisarze pruscy oświadczyli, że nie mają instrukcyi względem ceł od wina, a ze strony austryackiej największą do tej pozycyi przywięzywano wagę, ponieważ tylko koncesyą co do wina Prusy wynagrodziłyby Austryi inne ułatwienia, ponieważ także inne pozycye jako to towary drobne i drożdże prasowane nie mogły być załatwione, przeto komisarz austryacki szef sekcyi de Pretis zamknął konferencyę aż do czasu później oznaczyć się mającego. Wszyscy obecni byli bardzo zadowoleni z bezskuteczności układów, ponieważ przy większej części pozycyi Austrya posuwała się do ostatecznych granic możliwości jak to komisarz pruski Delbrück sam przyznawał.

Ostatnia poczta.

Peszt, 30. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu komisyi 67ciu przyjęto ustęp 8. z modyfikacyą przez Gorowego proponowaną. Ustępy 9 i 10 przeszły bez zmiany. Co do ustępu 11. deputowany Hokan wnosił następujące sformułowanie: W skutek konstytucyjnych praw Jego Cesarskiej Mości wszystko co się odnosi do jednolitego kierunku, dowództwa i wewnętrznej organizacyi całego wojska, a zatem i węgierskiego, stanowiącego część wspólnej siły zbrojnej uważa się jako należące do dyspozycyi Jego Cesarskiej Mocci (pierwiastkowo było do wspólnej decyzyi). Wniosek Hollana przyjęty został. Ustęp 12. przyjęto bez zmiany, modyffkacyą przez Sommeszego proponowaną odrzucono. W ustępie 13. według którego uregulowanie i przekształcenie systemu obrony tylko za zezwoleniem legislatury węgierskiej nastąpić może. Hollan proponuje zmienić wyraz „uregulowanie“ przez postanowienie i rozszerzyć ustęp następującym dodatkiem: Gdy jednak takowe postanowienie tylko według jednolitych zasad skutecznie przeprowadzone być może, przeto po poprzedniem porozumieniu się obu ministeryi projekt do prawa na jednolitych zasadach oparty, oblegislatorom przedłożony będzie. Dla porozumienia się względem różnicy zdań między obiema legislacyami pojawić się mogącej obie legislacye zejdą się wspólnie przez deputacye (przyjęto). Ustęp 14. i 14. załatwiono bez uwag. Ustęp 16. mówiący o związku niemieckim na wniosek Boniego, przez Deakap oparty wykreślono. Ustęp 18. zmodyfikowano według propozycyi Lonyaya przez Deaka popieranej tak, iż teraz zamiast „przy innych podatkach“ opiewa: “przy podatkach“ i że przed wyrazem „ściąga“ idzie wyraz „repartuje“. Ustęp 19. odroczono aż do obrad nad ustępem 63.

Ustępy 20. do 24. przyjęto. Co do następujących ustępów aż do 53. o delegacyach wszczęła się jeneralna rozprawa, która dziś zakończona zostałą. Rozprawy szczegółowe rozpoczną się jutro o godzinie 5tej po południu. Deak miał mowę, w której odpierając zarzuty lewicy, dowodził o nieszkodliwości delegacyi, w skutek której ustępy w zasadzie przyjęte zostały.

Zagrzeb, 30. stycznia. Reprezentacya miejska postanowiła udać się do rady namiestniczej, żeby przeprowadzenie rozporządzeń odnoszących się do prawa o uzupełnieniu armii wstrzymane było, aż do nadejścia odpowiedzi nadwornej kancelaryi na przedstawienie przez reprezentacyę miejską podane.

Berlin, 30. stycznia. „Prov. Corr.“ potwierdza, że mowa zagajająca parlament północno niemiecki będzie miana d. 24. lutego. konstatuje pomyślny postep obrad przygotowawczych nad projektem konstytucyi i dodaje, że główne zasady tejże są już ułożone z uwzględnieniem szczególnych życzeń rządów. Konferencye mają się skończyć wkrótce.

Mnichów, 30. stycznia. Książę Karol bawarski odwołując się do nadwerężonego zdrowia swego i do usunięcia się od wszelkich publicznych czynności, z wyrazem żalu doniósł o wystąpieniu swem z izby panów.

Florencya, 29. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby Bixio interpelował co do wypadku że fregata „Formidabile“ była ostrzelana przez jeden z fortów austryackich. Bixio nagania zachowanie się kapitana. Minister marynarki mówi: Rząd austryacki odpowiedział na zapytanie w tym względzie, że z fortu strzelano przez omyłkę; od października nakazano w Austryi szanować marynarkę włoską. Minister marynarki dodaje, że kapitan fregaty „Formidabile“ nie dopełnił swojej powinności i dla tego odjęto mu komendę. Minister mówi dalej: Korespondencya z Austryą co do tego przedmiotu nie jest jeszcze skończona, przeto teraz nic więcej oznaczyć nie może. Następnie Bixio cofnął swoję interpelacyę.

Florencya, 29. ztycznia. Senat w procesie admirała Persano większością 83 głosów przeciwko 48 postanowił utrzymać skargę o nieposłuszeństwo a 116 głosami przeciwko 15 skargę o niezdolność i niedbalstwo.

Paryż, 30. stycznia. „Monitor“ pisze: Z powodu zarazy na bydło rogate, panującej w Prusach nadreńskich minister rolnictwa zakazał wprowadzanie i przeprowadzanie bydła rogatego i produktów odnośnych z Prus nadreńskich i Bawaryi nadreńskiej pochodzących.

Helsingfors, 26. stycznia. (Otwarcie sejmu finlandzkiego.) W mowie tronowej Cesarz oświadcza, iż przedłożone będzie prawo względem regulaminu sejmu krajowego, nowe podatki nie będą nałożone. Propozycye względem wyjaśnienia i skompletowania praw zasadniczych Finlandyi i kwestya reformy finansów będą odroczone.

(Telegramy „Czasu.“)

Peszt, 30. stycznia. Na posiedzeniu komisyi 67. przyjęto ustępy 8 do 24 z popartą przez Deaka poprawką deputowanych Gorove, Hollana, Bonisa i Lonyaya. Poprawka Hollana mówi: Wszystko, co się odnosi do jednolitego kierunku, dowództwa, organizacyi zbiorowych wojsk, uważane być ma jako należne pod rozporządzenie monarchy. Dawniej zaś ustęp ten mówił o wspólnem rozporządzeniu.

Paryż, 31. stycznia. „Monitor“ w swoim przeglądzie tygodniowym mówi: Stosunki między Austryą i Włochami są ciągle przyjaźne; żaden przedmiot współzawodnictwa nie rozdwaja obu państw, które gotują się do za-

warcia traktatu handlowego, mającego dobre usposobienia obu mocarstw obrócić na korzyść materyalnych interesów.

Florencya, 30. stycznia. Ks. Humbert odłożył swoją podróż do Wiednia na później. Admirał Persano wypuszczony został na wolną nogę; proces jego rozpocznie się 12go marca. Hr. Barral wyjechał do Berlina, aby wręczyć listy odwołujące go z posady posła przy dworze pruskim.

Konstantynopol, 30. stycznia. Uspakajanie Kandyi idzie wciąż swoim trybem. Z 82 oficerów garibaldowskich 13 kapitulowało, reszta pozostała. Ochotnicy, którzy wylądowali ostatniemi czasy, straciwszy 60 ludzi w zabitych, rozpierzchli się. Mianowanie księcia chrześciańskiego gubernatorem Kandyi jest spodziewane. Jussuf Karam opuścił Syryę i wyniósł się do Algieryi, gdzie pobierać będzie płacę od rządu francuzkiego.

T E A T R.

Dziś (przedst. polskie). **„Katarzyna Howart"**, dramat w 5 aktach. Na dochód p. Heleny *Szymańskiej*.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 31. stycznia.

Hotel europejski: PP. Hr. Poniński Wład., c. k. jenerał-major, z Włoch. — Bogusz Grac., z Dusanowa. — Zabr Jan, z Żółtaniec.

Hotel Langa: Hanitsch Gust., c. k. porucznik, z Friessach. — Podwissotzki Wal., ces. ros. prezydent, z Rosyi.

Hotel krakowski: Rudnicki Nik., c. k. porucznik z Stryja. — Radyński Karol, z Wołostkow. — Sozański Wic., z Wolicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 31. stycznia.

PP. Barański Jan, do Radłowic. — Miłkowski Edw., do Gorlic. — Nowaczyński Edw., do Dydiatycz. — Pietrzycki Felix, do Czerniowiec. — Płocki Emil, do Jawcza. — Papara Jul., do Dolnicza. — Stojowski Bol., do Chlebny.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 31. stycznia.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.56	+ 2.8	83.2	zach. sł.	deszcz
2. god po poł.	323 25	+ 4.4	81.1	„ „	pochm.
10.god.wiecz.	323.00	+ 3.0	80.9	„ „	„

Ilość deszczu 1‴16.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 31. stycznia.

			gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.		6	12	6	18
Dukat cesarski	„		6	15	6	20
Półimperyał zł. rosyjski	„		10	59	10	73
Rubel srebrny rosyjski	„		1	97	2	03
„ papierowy rosyjski	„		1	77	1	79
Talar pruski	„		1	93	1	95
Polski kurant i pięciozłotówka	„		—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.		bez kuponów	75	33	76	05
„ „ „ m. k. za 100 zł.			79	10	79	87
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne			69	88	70	55
5% Pożyczka narodowa			70	17	70	92
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika			217	50	219	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej			184	08	185	83

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. stycznia.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.40	70 60
od kwiet. do października po 5%	70.30	70 50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	78 50	79.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	81 —	81.50
Metaliki po 5%	58.40	59 60
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	144 50	145.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	144 —	144.50
Przez. do wyl. z r. 1854	77 —	77.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	86.70	86 80
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93.50	93 75
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	80 70	80.80
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	86.—	86.50
Czech	90.50	—.—
Węgier	72.75	73.50
Galicyi	70.—	70.50
Siedmiogrodu	67.50	68.—
Bukowiny	68.25	68.75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	95.25	95.75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	730.—	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	167 10	167 30
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	623.—	625.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	87.50	88.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1635.—	1640.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	207.20	207 40
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	204.—	204.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	138.75	139.25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	220 —	220.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	185.25	185 75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	483.—	484.—

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	93.50	93.60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	87.75	88.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105.—	106.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	99.50	99.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	95.25	95.75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	100.—	100.50

5. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132.—	132 25
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	88.50	89.50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	114.—	115.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	98.—	100.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31.50
Palfiego „ 40 „ „	26.50	27 50
Clarego „ 40 „ „	29.—	29.50
St. Genois „ 40 „ „	25.50	26 —
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	110 25	110 50
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	110.50	110 70
Hamburg za 100 M. B.	97.50	97 75
Londyn za 10 ft. szt.	131.10	131 50
Paryż za 100 fr.	52.30	52 35

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.21	6.22
detto. pełnej wagi	6.21	6.22
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.52	10 53
Rosyjski imperyał	10.80	10 85
Talar związkowy	1.95	$1.95\frac{1}{2}$
Srebro	130.—	130 50
Kurs korony w c. k. kasach	17 zl. $72\frac{5}{10}$c	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 31 stycznia.

	złr.	kr.
5% Metaliki	60	
5% pożyczka narodowa	70	40
Losy z 1860 roku	87	90
Akcye banku wiedeńskiego	735	—
„ „ kredytowego	168	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	130	40
Srebro	129	75
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	18

DZIENNIK URZĘDOWY.

(188) **Kundmachung.** (1)

Nr. 152. Von Seite des Lemberger k. k. Oberlandesgerichts-Präsidiums wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß wegen Sicherstellung des Tuches und der übrigen Materialien zu der dem gerichtlichen Dienerpersonale im Lemberger Oberlandesgerichtssprengel für das Kathegorie-Jahr 1867 gebührenden Amtskleidung am 14. Februar 1867 Vormittags 10 Uhr eine mündliche Licitations- und zugleich Offertenverhandlung stattfinden wird.

Die Lieferungslustigen werden daher eingeladen, entweder bei dieser Licitation zu erscheinen, oder vor dem Beginne derselben ihre nach den Licitationsbedingungen eingerichteten Offerte einzubringen.

Der Bedarf des sicherzustellenden Materials ist folgender:

a) $688\frac{9}{16}$ Wiener Ellen mohrgrauen Tuches $\frac{7}{4}$ Ellen breit

b) $429\frac{1}{4}$ Wiener Ellen armengrauen Tuches $\frac{6}{4}$ W. Ellen breit.

c) $151\frac{1}{2}$ W. Ellen Futterzwilch $\frac{23}{24}$ W. Ellen breit.

d) 12 Wien. Ellen Steifleinwand 1 Wien. Elle breit.

e) $133\frac{2}{8}$ W. Ellen grauen Zwilch $\frac{19}{24}$ Wien. Ellen breit.

f) $1002\frac{4}{12}$ W. Ellen aschgrauen Nankin 1 Wien. Elle breit.

g) 39 Dutzend weiße Beinknöpfe.

h) $132\frac{3}{4}$ Dutzend Beinknöpfe größerer Gattung.

i) $44\frac{1}{4}$ „ „ kleinerer „

k) $110\frac{10}{12}$ „ glatte Metalknöpfe größerer Gattung.

l) $27\frac{2}{12}$ „ derlei Knöpfe kleiner Gattung.

m) $93\frac{8}{12}$ „ gelbe convexe Metalknöpfe größerer Gattung mit kaiserlichem Adler.

n) 27 Dutzend derlei Knöpfe kleinerer Gattung mit kaiserlichem Adler, und

o) 215 Wiener Ellen Wattmol

Die nach den Ausrufspreisen ermittelte Vergütung beträgt 3372 fl. 44 kr. und hiernach das zu erlegende Vadium 337 fl. öst. Währ.

Die Ausrufspreise, die Licitationsbedingnisse und die Musterproben können vor dem Licitationstermine zu den gewöhnlichen Amtsstunden in der oberlandesgerichtlichen Präsidial-Kanzlei eingesehen werden.

Lemberg, den 19. Jänner 1867.

(191) **Kundmachung.** (1)

Nr. 2778. Zur Wiederbesetzung der Tabakgroßtrafik zu Ottynia, Stanislauer Kreises, wird die Konkurrenz mittelst schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Diese Offerte belegt mit dem Vadium von 60 fl. sind längstens inclusive 21. Februar 1867 bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1866 in Tabak . . . . 6084 fl. 44 kr.
und in Stempelmarken . . . . . 315 „ 5 „
österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingnisse und der Erträgnißausweis können bei der k. k. Finanz-Landes-Direction und bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Stanislau eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 24. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 2778. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu w Ottyni, obwodu Stanisławowskiego rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty zaopatrzone we wadyum w kwocie 60 zł. mają być podane najdalej dnia 21. lutego b. r. włącznie do c. k. obwodowej dyrekcyi skarbu w Stanisławowie.

W roku 1866 wynosił obrót tej trafiki 6084 zł. 44 kr. w tytuniach, a 315 zł. 5 kr. w markach stemplowych.

Bliższe warunki licytacyjne, jakoteż wykaz dochodów, można przejrzeć w wspomnionej dyrekcyi obwodowej, tudzież w c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Od c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 24. stycznia 1867.

(189) **E d i c t.** (1)

Nr. 64315. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handels- und Wechselgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Sniatyner Handelsmann Wolf Weisselberg mittelst dieses Edictes bekannt gegeben, daß gegen ihn von der Spezereiwaarenhandlung Wohls S. W. & Goldbaum sub praet. 4 Mai 1866 zur Zahl 23622 wegen Zahlung der Summe 180 fl. 46 kr. öst. W. s. N. G. eine Klage überreicht, und daß von Seite dieses Gerichtes ihm zum Vertreter der Herr Landesadvocat Dr. Rechen mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Natkis beigegeben worden ist.

Lemberg, am 31. Dezember 1866.

(186) **E d i k t.** (1)

Nr. 43. Vom k. k. städtisch delegirten Bezirksgerichte in Złoczów wird der gegenwärtige Besitzer der auf den Namen Samuel Kahane und Katz lautenden den Empfang eines Vadiums im Betrage von 114 fl. sub Journ. Art. 40 bestätigenden, von der Brodyer k. k. Sammlungskasse ausgestellten Quittung für die in Gołogóry erstandene Fleisch-Verzehrungssteuer-Pachtung aufgefordert, innerhalb eines Jahres, von der Verlautbarung dieses Ediktes, sich bei diesem Gerichte zu melden und seine Rechte zur obigen Quittung so gewiß darzuthun, als sonst nach Ablauf der Frist auf neuerliches Anmelden der Amortisationswerber diese Quittung für erloschen und amortisirt erklärt werden würde.

Vom k. k. städt. deleg. Bezirksgerichte.

Złoczów, am 8. Jänner 1867.

(183) **E d i c t.** (2)

Nr. 4951. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Herrn Johann Rzepecki mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß über Ansuchen des Abraham Offe wegen einer Wechselsumme von 100 fl. österr. Währ. s. N. G. gegen denselben am 9. Jänner 1867 Z. 559 der Zahlungsauftrag erlassen wurde.

Behufs der Zustellung dieser Zahlungsauflage an Johan Rzepecki wird demselben der Hr. Landesadvocat Dr. Kratter mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Pfeiffer auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 28. Jänner 1866.

(169) **Edict.** (3)

Nro. 3133. Vom Radziechower k. k. Bezirksamte als Gericht wird bekannt gemacht, daß das k. k. Kreisgericht zu Złoczow über Einschreiten des Herrn Nathansohn et Kallir de praes. 11. August 1866 Z. 6870 unter dem 28. September 1866 Z. 6870 zur Hereinbringung der ersiegten Wechselsumme pr. 4000 fl. öst. W., der davon vom 1. October 1863 laufenden 6% Zinsen, der Gerichtskosten pr. 7 fl. 98 kr. und der Executionskosten pr. 7 fl. 12 kr., 18 fl. 94 kr. und 25 fl. 64 kr. die executive Feilbietung zweier der Fr. Rachel Szargel gehörigen Realitäten und zwar eines gemauerten Hauses in Radziechow ohne CNro. und des Hauses unter CNr. 180 in Witkow bewilligt habe.

Zur Abhaltung dieser Licitation werden drei Tagfahrten, und zwar:

1) auf den 4. März 1867,
2) auf den 4. April 1867,
3) auf den 7. Mai 1867

bestimmt, welche in der Gerichtskanzlei abgehalten und jedesmal um 11 Uhr Vormittags begonnen werden.

Die Licitationsbedingnisse sind folgende:

1.

Jede der beiden Realitäten wird abgesondert verkauft, namentlich wird vorerst die mit keiner CNr. versehene Realität in Radziwiłow im Licitationswege hintangegeben, und nur im Falle, wenn der Verkaufspreis dieser Realität zur gänzlichen Befriedigung der durch Hrn. Nathansohn und Kallir gegen Fr. Rachel Schargel ersiegten Wechselsumme pr. 4000 fl. öst. W. s. N. G. nicht hinreichen würde, wird zur Veräußerung der zweiten in Witkow sub CNr. 180 gelegenen Realität geschritten.

Diese Feilbietung erfolgt in drei Terminen, und zwar in den ersten zwei nur um oder über den Schätzungswerth, beim dritten auch unter diesem, und um welch' immer für einen Preis.

2.

Als Ausrufspreis wird der erhobene Schätzungswerth dieser Realitäten angenommen, und zwar für die Realität ohne CNr. in Radziechow die Summe von 6934 fl. 4 kr. öst. W. und für die Realität CNr. 180 in Witkow die Summe von 883 fl. 54 kr. öst. W.

3.

Jeder Kauflustige ist verpflichtet, vor Beginn der Feilbietung 10% des Schätzungswerthes, und zwar für die Realität in Radziechow 694 fl. öst. W. und für die Realität Nr. 180 in Witkow 89 fl. öst. W. im Baaren oder in verbotsfreien Sparcassebücheln oder endlich in galiz. Pfandbriefen sammt Coupons und Talons, oder galiz. Grundentlastungs-Obligationen des Lemberger Verwaltungsgebietes sammt Coupons, diese jedoch nach dem letzten niedrigsten, in dem Lemberger Amtsblatte notirten, keineswegs aber den Nominalwerth übersteigenden Course an Vadium zu Handen der Licitationscommission zu erlegen.

Dieses Vadium wird dem Ersteher in die erste Hälfte des Kaufpreises eingerechnet, andern Mitbietern nach abgehaltener Feilbietung allsogleich zurückgestellt.

4.

Der Ersteher ist verpflichtet, die erste Kaufschillingshälfte, in welche das, durch ihn erlegte Vadium eingerechnet werden wird, unverzüglich nach abgehaltener Feilbiethung zu Handen der Licitationscommission im Baaren zu erlegen, und falls das Vadium in galiz. Grundentlastungs-Obligationen erlegt wäre, diese mit baarem Gelde zu ersetzen. Die zweite Kaufschillingshälfte wird der Ersteher verpflichtet sein, längstens binnen 30 Tagen nach erhaltener Zustellung des den Licitationsact bestätigenden gerichtlichen Bescheides an das gerichtliche Verwahrungsamt im Baaren zu erlegen.

5.

Sobald der Ersteher der 4ten Feilbiethungsbedingung nachkommt, wird ihm das Eigenthumsrecht der erstandenen Realität ausgefolgt und zugleich ohne Abwartung fernen Anmeldens der physischer Besitz gerichtlich übergeben.

6.

Würde der Ersteher der 4ten Feilbiethungsbedingung nicht nachgekommen, namentlich würde derselbe nicht allsogleich nach abgehaltener Feilbiethung die erste Hälfte des Kaufpreises zu Handen der Feilbietungscommission voll erlegen, alsdann wird unverzüglich durch dieselbe Feilbietungscommission die weitere Veräußerung derselben Realität auf Kosten und Verlust des wortbrüchigen Erstehers vorgenommen, und um jedweden Preis hintangegeben. Würde aber der Ersteher die zweite Hälfte des Kaufschillings zur festgesetzten Zeit nicht erlegen, alsdann wird über Ansuchen einer der interessirten Parteien, der Eigenthümerin oder der Executionsführer eine neue in einem Termine abzuhaltende Relicitation der erstandenen Realität auf Kosten und Schaden des wortbrüchigen Erstehers ausgeschrieben, bei welchem dieselbe auch unter dem Schätzungswerthe um jedweden Preis hintangegeben werden wird. — Sowohl im ersten als im zweiten Falle wird der wortbrüchige Ersteher für jedweden Schaden und Verlust nicht nur mit dem erlegten Vadium und rücksichtlich der ersten Kaufschillingshälfte aber auch mit seinem ganzen Vermögen verantwortlich sein.

7.

Den Executionsführern Herren Nathansohn & Kalir steht es frei auch ohne Erlag des Vadiums mitzubieten, und im Falle der Erstehung welch immer Realität, die erste Kaufschillingshälfte mit dem entsprechenden Betrage ihrer Forderung pr. 4000 fl. öst. W. s. N. G. zu deren Befriedigung sie die Execution führen, zu compensiren.

Dasselbe gilt auch bezüglich der zweiten Kaufschillingshälfte bis zur Höhe der ersiegten Forderung.

8.

Mit dem Tage der erfolgten physischen Uebernahme der erstandenen Realität ist der Ersteher verpflichtet alle Steuer-, Gemeinde- und sonstige Grundlasten allein zu tragen.

9.

Die Eigenthums-Uebertragungsgebühr hat der Ersteher aus Eigenem zu berichtigen.

10.

Der Schätzungsact zur Einsicht ist in der gerichtlichen Registratur.

Radziechów, am 20. November 1866.

Edykt.

Nro. 3133. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, iż c. k. sąd obwodowy w Złoczowie na prośbę panów Nathansohna et Kallira z dnia 11. sierpnia 1866 l. 6870 na zaspokojenie przyznanej im summy wekslowej 4000 zł. w. a., 6% odsetków od tejże summy od dnia 1. października 1863 liczyć się mających, kosztów sądowych w kwocie 7 zł. 98 c. i kosztów sądowych egzekucyjnych w kwocie 7 zł. 12 c., 18 zł. 94 c. i 25 zł. 64 c. na przymusową licytacyę dwóch realności dłużnikowi pani Racheli Szargel własnych, a to: domu murowanego w Radziechowie położonego, niemającego Nru. konskr., i domu w Witkowie pod Nrem. 180 położonego, dozwolił.

Do przedsięwzięcia tej licytacyi wyznaczają się trzy termina, jako to:

1) na dzień 4. marca 1867,
2) na dzień 4. kwietnia 1867,
3) na dzień 7. maja 1867,

które w kancelaryi tutejszo-sądowej, każdą razą o 11tej godzinie przed południem odbywać się będą.

Warunki licytacyi są następujące:

1.

Każda z obydwóch realności będzie z osobna licytowaną, a mianowicie najpierwej będzie wystawioną na sprzedaż realność w Radziechowie niemająca Nru. kons., a dopiero w razie gdyby cena kupna tej realności ze sprzedaży tejże uzyskana nie wystarczała na całkowite zaspokojenie wywalczonej przez p. p. Nathansohna et Kallir przeciw p. Rachel Szargel summy wekslowej 4000 zł. w. a. z pn., przystąpi się do licytacyi drugiej realności pod l. kons. 180 w Witkowie położonej.

Licytacya ta odbędzie się w trzech terminach, a to przy pierwszych dwóch za cenę szacunkową lub wyżej takowej, zaś przy trzecim i ostatnim za jaką kolwiekbądź cenę, chociażby niżej ceny szacunkowej.

2.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa tych realności, a mianowicie realności w Radziechowie bez Nru. konskr. summa 6934 zł. 4 c. w. a., a relności pod Nrem. konskr. 180 w Witkowie summa 883 zł. 54 c. w. a.

3.

Każdy chęć kupienia mający obowiązanym jest przed rozpoczęciem licytacyi 10% ceny szacunkowej, t. j. kwotę 694 zł. w. a. za realność w Radziechowie a kwotę 89 zł. w. a. za realność pod Nrem. 180 w Witkowie — w gotówce lub w wolnych od kondyktu książeczkach galic. kasy oszczędności, lub nareszcie w listach zastawniczych galic. Towarzystwa kredytowego z kuponami i talonami, i obligacyach indemnizacyjnych okręgu Lwowskiego z kuponami, te jednak listy zastawne i obligacye wedle najniższego ostatniego kursu w urzędowej Gazecie Lwowskiej umieszczonego, nigdy jednak wyżej ich nominalnej wartości, tytułem wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

To wadyum zostanie nabywcy w pierwszą połowę ceny kupna wliczone, innym zaś licytantom po skończonej licytacyi natychmiast zwrócone.

4.

Nabywca obowiązanym będzie, pierwszą połowę ceny kupna, w którą złożone przez niego wadyum wliczone będzie, natychmiast po odbytej licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej w gotowych pieniądzach złożyć, a jeżeliby wadyum w listach zastawnych lub w obligacyach indemnizacyjnych było złożone, takową na gotówkę przemienić. Drugą zaś połowę ceny kupna obowiązanym będzie nabywca najdalej do dni 30 po doręczeniu mu uchwały sądowej przedsięwziętą licytacyę potwierdzającej do depozytu sądowego w gotówce złożyć.

5.

Jak tylko kupiciel ustępowi 4temu niniejszych warunków w zupełności zadość uczyni, wydanym mu zostanie dekret własności nabytej realności. i zarazem fizyczne posiadanie takowej sądownie, nieczekając jego zgłoszenia, oddane mu będzie.

6.

Gdyby kupiciel warunkowi 4temu zadość uie uczynił, a mianowicie, gdyby natychmiast po odbytej licytacyi pierwszą połowę ceny kupna do rąk komisyi licytacyjnej w całości nie złożył, natenczas ma być natychmiast przez tę samą komisyę licytacyjną dalsza licytacya tej samej realności na koszt i stratę wiarołomnego nabywcy przedsięwziętą, przy której realność ta za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie. Gdyby jednak kupiciel drugiej połowy ceny kupna w należytym czasie nie złożył na tenczas na żądanie jednej ze stron interesowanych, czy to właścicielki czy panów egzekucyę prowadzących, rozpisaną zostanie na koszt i stratę wiarołomnych kupicieli relicytacya tej nabytej przez niego realności. Ta licytacya odbędzie się tylko w jednym terminie i za jakąkolwiek bądź cenę. Tak w pierwszym jak i drugim wypadku odpowiada wiarołomny kupiciel za wszelkie szkody i straty nietylko złożonem wadyum ale także i całym swym majątkiem.

7.

Egzekucyę prowadzącym panóm Nathanson i Kalir wolno jest nawet bez złożenia wadyum licytować, a gdyby przez licytacyę którąkolwiek realność nabyli, wolno im pierwszą połowę ceny kupna z odpowiednią częścią swej wierzytelności 4000 zł. w. a. z przynależytościami na zaspokojenie której obecnie egzekucyę prowadzą skompenzować.

Tak samo też i z drugą połową ceny kupna aż do wysokości wywalczonej kwoty.

8.

Od dnia odebrania fizycznego posiadania nabytej realności obowiązanym będzie kupiciel wszelkie podatki, ciężary gminne i inne gruntowe sam ponosić.

9.

Taksę od nabycia własności kupiciel sam z własnych funduszów zapłacić jest obowiązany.

10.

Akt oszacowania wolno jest każdemu w registraturze sądowej przejrzeć.

Radziechów, dnia 20. listopada 1866.

(181) **Concurs.** (3)

Nr. 203-Pr. Bei dem Rechnungs-Departement der k. k. Finanz-Landes-Direction sind Calculanten mit dem Taggelde von 1 fl., beziehungsweise mit 1 fl. 50 kr. zu bestellen.

Gesuche mit Nachweisung der Eignung für das Cassa- und Rechnungsfach, sind binnen 14 Tagen beim Präsidium der Finanz-Landes-Direction einzubringen.

Auf geeignete disponible Cassa-Beamte wird vorzugsweise Rücksicht genommen.

Lemberg, am 26. Jänner 1867.

(190) **Edykt.** (1)

Nro. 643. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem Menaschego Załośćer, że gdy jemu w sporze Maurycego Lazarus przeciw niemu o zapłacenie summy wekslowej 2000 zł. w. a. z pn. do l. 13 wytoczonym tutejszo-sądowe uchwały z dnia 27. września 1866 do l. 12871 i 13058 dla niewiadomego miejsca jego teraźniejszego pobytu doręczone być nie mogą, temuż kurator z urzędu w osobie p. adwokata krajowego i sądowego Dra. Chamaydes z zastępstwem p. adwokata sądowego i krajowego Dra. Reger nadaje się, któremu wyżwspomnione uchwały doręczone zostają.

Przemyśl, dnia 24. stycznia 1867.

(192) **Edict.** (1)

Nro. 62513. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte werden die Inhaber folgender angeblich in Verlust gerathenen ostgalizisch. Naturallieferungs-Obligationen lautend auf den Namen:

1) Wola duchacka, Unterthanen, Bochniaer Kreises Nr. 4976 ddto. 26. August 1793 über 8 fl. 30 kr. zu 4%;
2) dieselbe Nr. 2334 ddto. 15. Feber 1794 über 37 fl. zu 4%;
3) dieselbe Nr. 5033 ddto. 15. Jänner 1795 über 40 fl. 52²/₄ kr. zu 4%;
4) dieselbe Nr. 1349 ddto: 14. Jänner 1796 über 43 fl. 6 kr. zu 4%;
5) Wola duchańska, Unterthanen Bochniaer Kreises, Nr. 10131 ddto. 9. October 1799 über 36 fl. 19³/₄ kr. zu 4% —

aufgefordert, die obgedachten Obligationen binnen Einem Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen dem Gerichte um so gewisser vorzuweisen, widrigens nach Verlauf dieser Frist solche amortisirt werden würden.

Lemberg, am 7. December 1866.

(180) **Edykt.** (1)

Nu. 68523. C. k. lwowski sąd krajowy uwiadadamia niewiadomą z miejsca pobytu Zofię Preger, iż uchwałą z dnia 12go maja 1866 do liczby 22328 na prośbę pani Emilii Wenzel jej polecono, by w trzech dniach wykazała, że prenotacya suny 102 zł. walucie austryackiej na połowie realności 345 m. we Lwowie i na sumie 9000 zł. na realności Nr. 624²/₄ Dom. 97. pag. 30. n. 28. on. i Instr. 327. p. 129. n. 10. ciążącej usprawiedliwiona jest albo w usprawiedliwieniu zostaje, ile że w przeciwnym razie wykreśloną zostanie.

Rzeczona uchwała doręcza się ustanowionemu kuratorowi panu adwokatowi Drowi. Dzidowskiemu.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. grudnia 1866.

(182) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 68448. C. k. sąd krajowy lwowski niniejszem uwiadamia, że opiekę nad małoletnim Kazimierzem Jabłonowskim adoptowanym Pawłowskim i po osiągnięciu 24tym roku wieku na czas nieograniczony przedłużono, że temuż zarząd majątku się nie oddaje, i że tenże we wszystkich interesach od każdego jako małoletni uważany być winien.

Lwów, dnia 28. grudnia 1866.

(165) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

Nr. 5338. W oddziale położnic w szpitalu powszechnym we Lwowie ma być obsadzona posada *pierwszej akuszerki*, która pobiera rocznie 210 zł. wal. austr. płacy, 36 funtów świec łojowych i ma wolne pomieszkanie opalone.

Ubiegające się o tę posadę, mają wnieść podania do dyrekcyi szpitalu powszechnego we Lwowie do końca lutego 1867 i do podań tych dołączyć metrykę udowadniającą wiek, świadectwa odbytych nauk, i złożonych egzaminów i świadectwo maralności, prócz tego zaś wykazać mają znajomość czytania i pisania, dotychczasowe zajęcie i stosunki familijne.

Kandydatka uznana na najzdolniejszą, zamianowana będzie na lat trzy prowizorycznie, a dopiero po upływie tego prowizoryum będzie mogło nastąpić stanowcze jej mianowanie.

Z rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego księstwa krakowskiego.

We Lwowie, dnia 15. stycznia 1867.

(171) **Einberufungs-Edikt.** (1)

Nr. 61924. Isaac Russmann, Sohn des Salamon Josef Russman aus Lemberg, welcher sich seit längerer Zeit unbefugt außer den österreichischen Staaten, und zwar in Bukarest in der Walachei aufhält, und hierlands der Erfüllung der Militärpflicht sich entzogen hat, wird hiemit im Grunde des §. 32 des Allerhöchsten Patentes vom 24. März 1832 aufgefordert, binnen drei Monaten in seine Heimat nach Lemberg zurückzukehren, sich über seine Rückkehr beim Lemberger Stadtmagistrate auszuweisen, und wegen seiner unbefugter Abwesenheit gehörig zu rechtfertigen, widrigens er nach Verlauf des obigen Termines nach den Bestimmungen des obbezogenen Allerhöchsten Patentes, der Uebertretung wegen unbefugter Abwesenheit schuldig erkannt und vorschriftsmäßig behandelt werden wird.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 17. Jänner 1867.

Edykt powołujący.

Nr. 61924. Izaaka Russmana, syna Salamona Józefa Russmana ze Lwowa, który przez dłuższy czas przebywa bezprawnie za granicami państw austryackich, a mianowicie w Bukareszcie na Wołoszczyźnie, usunąwszy się tu w kraju od dopełnienia obowiązku słuby wojskowej, wzywa się niniejszem na podstawie §. 32 najwyższego patentu z 24. marca 1832, ażeby w przeciągu trzech miesięcy powrócił do rodzinnego miasta Lwowa, oznajmił swój powrót magistratowi miasta Lwowa, i bezprawną swoją nieobecność należycie usprawiedliwił, w przeciwnym razie bowiem po upływie powyższego terminu będzie on podług postanowień wyżwspomnionego najwyższego patentu uznany winnym przestępstwa z powodu bezprawnej nieobecności i postąpi się z nim podług przepisów.

Z c. k. galic. Namiesnictwa.

We Lwowie, dnia 17. stycznia 1867.

(167) **Offert-Verhandlung.** (1)

Nr. 126. Von Seite der Radautzer k. k. Militär-Gestüts-Wirthschafts-Direction wird hiermit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß am 20. Februar 1867 auf den Verkauf von 1500 Metzen Vorder-Weizen im Gewichte zu 86 bis 88 Pfund pr. Metzen 3000 Metzen Vorder-Korn im Gewichte zu 82 bis 86 Pfund pr. Metzen und 1500 Metzen Sommergerste im Gewichte zu 74 Pfund pr. Metzen je nach den verschiedenen Sorten aus der Fechsung des J. 1866 eine Offertverhandlung abgehalten wird.

Kauflustige haben ihre mit dem 10%tigen Vadium des gesammten Anbotbetrages versehene und vorschrifsmäßig ausgestellte Offerte bis 10 Uhr Vormittags an dem besagten Tage der Licitationscommission zu überreichen, wobei auch Anbote auf kleinere Partieen, wenn der Preis angemessen ist, berücksichtiget werden.

Die übrigen Licitationsbedingnisse können in der Directionskanzlei täglich während den Amtsstunden eingesehen werden.

Radautz, am 21. Jänner 1867.

(187) **E d y k t.** (1)

Nr. 1327. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem pana Jana Kałmuckiego z miejsca pobytu niewiadomego, że Samuel Axelrad pod dniem 23. stycznia 1867 do l. 1327 nakaz płatniczy na sumę 1000 zł. wal. austr. przeciw niemu uzyskał.

Oraz ustanawia się p. Janowi Kałmuckiemu pana adwokata Dra. Maramorosza z substytucyą pana adwokata Dra. Kwiatkowskiego za kuratora i temuż nakaz płatniczy się doręcza.

Stanisławów, dnia 23. stycznia 1867.

(173) **Concurs-Ausschreibung.** (1)

Nro. 2. Zur Wiederbesetzung der bei der hierortigen medicinisch-chirurgischen Lehranstalt erledigten, auf die Dauer von zwei Jahren zu verleihenden Assistentenstelle an der chirurgischen Klinik, womit das jährliche Adjutum von 210 fl. öst. W., an Kostgeld 42 kr. täglich und der Bezug von 26 Wien. Pfd. Unschlittkerzen jährlich und einer beheizten Naturalwohnung verbunden ist, wird der Concurs bis 15ten März l. J. eröffnet.

Bewerber haben ihre Gesuche mit der Nachweisung des erlangten Doctorgrades der Medicin und Chirurgie, ihrer bisherigen Dienstleistung und Verwendung, ihrer Moralität und der Kenntniß der polnischen oder einer anderen slavischen Sprache beim Directorat der medicinisch-chirurgischen Lehranstalt einzubringen.

Vom k. k. medic. chirurg. Studien-Directorate.

Lemberg, am 19. Jänner 1867.

(170) **E d y k t.** (1)

Nro. 27532. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Adolfa i Karola Haywasów niewiadomych z miejsca pobytu, że na prośbę Heleny Antoniny dw. im. Romanowskiej, tutejszą uchwałą z dnia 27go stycznia 1866 l. 65692 spadkobiercom Kajetana Haywasa polecono, aby w przeciągu trzech dni wykazali, że uzyskana przez ś. p. Kajeta Haywasa w stanie biernym III. schedy dóbr Piotrowa i Sikorczyna prenotacya summy 500 dukatów holl. jest usprawiedliwioną lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, gdyż inaczej zmazana będzie.

Ponieważ miejsce zamieszkania Adolfa i Karola Haywasów nie jest wiadome, zatem ustanawia się im na ich koszt i stratę kuratora p. adwokata Męcińskiego ze zastępstwem p. adwokata Dzidowskiego i jemu się powyższe uchwały doręcza.

Lwów, dnia 9. czerwca 1866.

(163) **E d y k t.** (1)

Nr. 1328. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie p. Jana Kałmuckiego z miejsca pobytu niewiadomego niniejszym edyktem uwiadamia, że Samuel Axelrad pod dniem 23. stycznia 1867 do l. 1328 nakaz płatniczy na sumę 500 zł. wal. austr. przeciw niemu uzyskał.

Oraz ustanawia się panu Janowi Kałmuckiemu p. adwokata Dra. Maramorosza z substytucyą p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego za kuratora i temuż nakaz płatniczy się doręcza.

Stanisławów, dnia 23. stycznia 1867.

(179) **E d y k t.** (1)

Nro. 428. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż w celu doręczenia tutejszo-sądowej uchwały z dnia 14. stycznia 1867 do l. 428 p. Wincentemu Przyłuskiemu, Józefowi Witkowieckiemu i tegoż z nazwiska nieznajomej żonie, Leonowi i Juliannie Piotrowskim, wszystkim jako z życia i miejsca pobytu nieznanym, mocą której w ustnej sprawie p. Sebillii Witkowieckiej, Zenonii z Witkowieckich Józefowiczowej i Wojciecha Cezara dw. im. Witkowieckiego względem ekstabulacyi i wykreślenia ze stanu biernego części dóbr Piłatkowce summy 11.556 złp. z wszystkiemi do tej summy odnoszącemi się pozycyami i adnotacyami termin do rozprawy na dzień 9. kwietnia b. r., 10tą godzinę rano ustanowiono, do zastępstwa p. adwokata Dra. Blumenfelda z zastępywaniem p. adwokata Dra. Weissteina mianował.

Tarnopol, dnia 14. stycznia 1867.

(184) **E d i c t.** (1)

Nro. 14538. Vom Przemyśler k. k. Kreisgerichte wird kundgemacht, daß über Ansuchen der cumulativen Waisencasse des hiesigen k. k. städt. del. Bezirksgerichtes in Sachen wider Lea Knoller und Genendel Langbank zur Hereinbringung der ersiegten Summe pr. 1575 fl. öst. W. s. N. G. die executive Feilbietung der in Przemyśl sub Nr. 4 liegenden Realität bewilligt und in einem einzigen Termine am 1. März 1867 um 10 Uhr Vormittags bei dem hierortigen k. k. Kreisgerichte vorgenommen wird.

Der Gegenstand dieser öffentlichen Versteigerung ist die unter CNr. 4 in Przemyśl liegende Realität und zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 14.733 fl. 22 kr. öst. Währ. angenommen.

Jeder Kauflustige ist schuldig, den Betrag von 1473 fl. öst. W. im Baren, in galiz. Pfandbriefen oder in öffentlichen Staatsobligationen nach dem letzten in der Lemberger und bezüglich der Staatsschuldverschreibungen in der Wiener Zeitung ausgewiesenen Course, endlich auch in galiz. Sparcassebücheln als Vadium zu Handen der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Meistbiethenden zurückbehalten, den übrigen Licitanten aber wird rückgestellt werden.

Sollte diese Realität in diesem Termine nicht verkauft werden können, so wird zur Feststellung erleichternder Bedingungen der Termin auf den 1. März 1867, 4 Uhr Nachmittags anberaumt.

Die übrigen Licitationsbedingungen, dann der Tabularextract und der Schätzungsact können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Von dieser Feilbietung werden die Parteien, dann die neuen Miteigenthümer und Hypothekarschuldner, endlich sämmtliche Hypothekargläubiger sowohl zu eigenen Händen, als auch diejenigen, denen der gegenwärtige Bescheid entweder gar nicht, oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, dann alle diejenigen, welche mittlerweile nach dem 20. April 1866 an die Gewähr mit ihren Forderungen gelangen sollten, zu Händen des mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Dworski bestellten Curators Hrn. Landesadvocaten Dr. Waygart verständigt.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Przemyśl, am 5. December 1866.

E d y k t.

Nro. 14538. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż na prożbę wspólnej kasy sierocińskiej c, k. miejsko-deleg. sądu powiatowego w Przemyślu w sprawie przeciw Lea Knoller i Genendel Langbank celem ściągnienia wywalczonej summy w ilości 1575 zł. w. a. z pn. przymusowa licytacya realności pod Nrem. 4 w Przemyślu położonej dozwala się, która w tutejszym c. k. sądzie obwodowym w jednym tylko terminie dnia 1. marca 1867 o godz. 10tej przed południem przedsięwziętą będzie.

Przedmiotem tej licytacyi jest realność w Przemyślu pod Nrem. 4 położona, a za cenę wywołania ustanawia się sądownie wyprowadzona wartość w ilości 14.733 zł. 22 c. w. a.

Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest kwotę 1473 zł. w. a. w gotówce, w galic. listach zastawnych lub w publicznych obligacyach wedle ostatniego w Gazecie Lwowskiej, a co do obligacyi w Gazecie Wiedeńskiej zanotowanego kursu, lub nareszcie w książeczkach galic. kasy oszczędności jako zakład do rąk komisyi licytacyjnej złożyć,któryto zakład co do najwięcej ofiarującego zatrzymany, zaś innym licytantom zwróconym zostanie.

Gdyby ta realność w tym terminie sprzedaną być nie mogła, natenczas do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 1. marca 1867 o godzinie 4tej po południu wyznacza się.

Reszta zaś licytacyjnych warunków, tabularny ekstrakt jako i akt oszacowania w tutejszej sądowej registraturze przejrzane być mogą.

O czem się obydwie strony, nowych współwłaścicieli i tabularnych dłużników, dalej wiadomych wierzycieli do własnych rąk, zaś tych wierzycieli hypotecznych, którymby uchwała licytacyjna albo wcale nie, lub wcześnie doręczoną być nie mogła, lub którzyby później po 20. kwietnia 1866 ze swemi pretensyami do tabuli weszli, przez kuratora w osobie p. adwokata Dra. Waygarta z substytucyą p. adwokata Dworskiego ustanowionego zawiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 5. grudnia 1866.

(195) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 3343. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Sanoku wiadomo czyni, iż na zaspokojenie summy 258 zł. 72 c. w. a. z pn. na rzecz Jana Mielnikiewicza przeprowadzoną zostanie publiczna przymusowa sprzedaż całej realności włościańskiej Michała Iwaneczka w miasteczku Tyrawie wołoskiej należącej do l. k. 78, która nie ma ciała tabularnego, na trzech terminach, a to: na 1. marca, 1. kwietnia i na 3. maja 1867 każdego razu o godz. 10tej z rana w Sanoku z tą uwagą, iż na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona tylko zwyż lub przynajmniej za cenę szacunkową 155 zł. w. a. a na trzecim terminie nawet poniżej tej ceny pod warunkami ze strony wierzyciela przedłożonemi sprzedaną zostanie.

Cena szacunkowa wynosi 155 zł. w. a., a wadyum 15 zł. 55 c. w. a.

Bliższe warunki licytacyi i akt oszacowania przeglądnąć można w tutejszej registraturze.

Przytem zawiadamia sąd wszystkich wierzycieli, którzyby później prawo zastawu na realność powyższą uzyskali, iż p. adwokat Łobaczewski im na kuratora nadanym został, któremu rezolucyę dotyczącą wręczono.

Od c. k. sądu powiatowego.

Sanok, dnia 30. listopada 1866.

Erkenntnisse.

Das k. k. Landesgericht Wien in Strafsachen erkennt kraft der ihm von Sr. k. k. Apost. Majestät verliehenen Amtsgewalt, über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, unter gleichzeitiger Ablassung von dem Verfahren gegen den verantwortlichen Redacteur der „Neuen freien Presse“ Herrn Zacharias Konrad Lecher, wegen Vergehens nach Artikel 8 und wegen Vergehens nach §. 300 St. G., daß der Bericht ddto. Wien 6. November 1866 in der Beilage der Nummer 787 des politischen Tagblattes „Neue freie Presse“ vom 7. November 1866, das Vergehen nach Art. 8 des Gesetzes vom 17. December 1862, R. G. B. Nr. 8 vom Jahre 1863 begründe und verbindet damit auf Grund des §. 16 des Strafverfahrens in Preßsachen und des §. 36 des Preßgesetzes das Verbot der weiteren Verbreitung.

Wien, am 23. Jänner 1867. (176)

Der k. k. V.-Präsident: Schwarz mp. Der k. k. Rathssekretär: Thallinger mp.

Das k. k. Landesgericht in Strafsachen zu Wien erkennt kraft der ihm von Sr. k. k. Apost. Majestät verliehenen Amtsgewalt, über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in der autographirten Correspondenz „Expreß“ vom 27. November 1866, Z. 326, u. zw. in den Worten: „Wir müssen uns wehren gegen die Feinde der deutschen Bildung und Gesittung gegen die Jesuiten — (Demonstrativer Beifallssturm) — gegen die Jesuiten des deutschen Liberalismus u. s. w., das Vergehen der Aufreizung gegen eine gesetzlich anerkannte Körperschaft im Sinne des §. 302 St. G. B. und verbindet hiemit über die von dem h. k. k. ö. Oberlandesgerichte verfügte Beschlagnahme im Sinne der §§. 16 des Gesetzes über das Verfahren in Preßsachen, 36 und 37 des Preßgesetzes, das Verbot der weiteren Verbreitung und die Anordnung der Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare dieses Blattes.

Wien, am 25. Jänner 1867. (193)

Der k. k. V.-Präsident: Schwarz m. p., Der k. k. Rathssecretär: Thallinger m. p.

(162) **Edict.** (2)

Nro. 610. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird anmit kundgegeben, daß zur Hereinbringung der ersiegten Wechselrestsumme von 341 fl. 28 kr. öst. W. sammt 6% Zinsen vom 15. Jänner 1866 angefangen, der bereits in den Beträgen von 8 fl. 28 kr. öst. W., 15 fl. 17 kr. öst. W., 3 fl. 32 kr. öst. W. und der gegenwärtig im Betrage von 8 fl. 26 kr. öst. W. zuerkannten Executionskosten, die executive Feilbietung der dem Chune Barschak laut Dom. 4, pag. 293, n. 19 on. gehörigen Hälfte der ursprünglich laut Dom. 4, p. 293, n. 18 on. zu Gunsten des Jona Schalit im Lastenstande der, der Gisie Rachel Marmurek laut Dom. 4, pag. 224, n. 3 haer. gehörigen Antheile des Kramladens und Gewölbes ohne Nr. in Tarnopol pränotirten Wechselsumme von 525 fl. öst. W. am 22. März, 19. April und 10. Mai 1867, jedesmal in den Vormittagsstungen stattfinden wird.

1. Als Ausrufspreis wird der Nominalwerth der feilzubietenden Forderungshälfte, d. i. der Betrag von 262 fl. 50 kr. öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige ist verbunden, 10% des Ausrufspreises, d. i. die Summe von 26 fl. 25 kr. öst. W. als Badium bei der gerichtlichen Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Mitbietenden aber gleich nach beendigter Licitation zurückgestellt werden wird.

Falls diese Antheile des Kramladens und Gewölbes bei diesen zwei Terminen nicht um oder über den Ausrufspreis veräußert werden könnten, werden dieselben bei dem dritten auch unter dem Ausrufspreise hintangegeben werden.

Die sonstigen Feilbietungsbedingungen können in der Registratur des k. k. Kreisgerichtes eingesehen werden.

Dessen diejenigen Tabulargläubiger, welche etwa nach dem 4. December 1866, dem Ausstellungstage des Tabularauszuges an die Gewähr der zu versteigernden Forderung gelangen sollten, oder an welche die Feilbietungsbewilligung aus was immer für einem Grunde nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, durch den zum Curator ad actum mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Weisstein bestellten Hrn. Landesadvocaten Dr. Blumenfeld und mittelst Edictes verständigt werden.

Tarnopol, am 16. Jänner 1867.

(161) **Edict.** (2)

Nro. 310. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird dem abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Itzig Leib Sternberg mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn Nussen Rudes sub praes. 9. Jänner 1867 z. Z. 310 ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage pto. W. S. von 123 fl. 50 kr. öst. W. überreicht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Zahlungsauflage mit hiergerichtlichem Beschluße vom 9. Jänner 1867 Zahl 310 sofort erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Itzig Leib Sternberg unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Blumenfeld mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Delinowski als Curator bestellt, welchem die erlassene Zahlungsauflage zugestellt worden ist.

Tarnopol, am 9. Jänner 1867.

(154) **Edict.** (3)

Nro. 135. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird dem unbekannten Aufenthalts weilenden Jossel Fuhrmann mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Isaak Maymann sub praes. 5. Jänner 1867 Z. 135 pto. W. S. von 900 fl. öst. W. ein Zahlungsauflagegesuch überreicht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit hiergerichtlichem Beschluße vom 9. Jänner 1867 Z. 135 die Zahlungsauflage bewilligt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu Tarnopol zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Żywicki mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Frühling als Curator bestellt, welchem die Zahlungsauflage zugestellt worden ist.

Tarnopol, am 9. Jänner 1867.

(175) **Kundmachung.**

Nr. 1081. Das Lemberger k. k. Landesgericht in Strafsachen hat kraft der ihm von Seiner k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt zu Recht erkannt: daß der Leitartikel der Zeitschrift „Słowo" vom $^{11}/_{23}$. Jänner 1867 Nr. 3 das im §. 300 St. G. vorgesehene Vergehen der Aufwieglung enthalte, es werde daher die Verbreitung dieser Nr. dieser Zeitschrift im ganzen Umfange des k. k. österreichischen Kaiserstaates verbothen. Im Grunde §. 8 des Pr. Verf. ist die geschehene Beschlagnahme dieser Nummer der genannten Zeitschrift für gerechtfertiget erklärt.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Lemberg, am 26. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 1081. C. k. sąd krajowy Lwowski w sprawach karnych orzekł na mocy nadanej mu przez Jego c. k. Apostolską Mość władzy urzędowania, iż artykuł wstępny w Nr. 3. czasopisma „Słowo" z dnia $^{11}/_{23}$ stycznia 1867 umieszczony zawiera poszlaki przestępstwa w §. 300. k. karn. objętą, przeto dalsze rozpowszechnienie tego artykułu pomienionego czasopisma w całym obrębie państwa austryackiego zakazuje się. Skonfiskowanie tego numeru czasopisma tego jest w myśl §. 8. pras. pr. uzasadnionem.

Co się do publicznej wiadomości podaje.

Lwów, dnia 26. stycznia 1867.

Doniesienia prywatne.

Im Namen der Humanität verbreitet dieses; es wird daraus viel Gutes entstehen.

Dr. Kooke.

MOUTARDE BLANCHE DE SANTÉ DE DIDIER, BOULEVART POISSONNIERE No. 20 — AUX ARMES DE HOLLANDE — Mon FONDÉE EN 1828

Weiße Gesundheits-Senfkörner von Didier in Paris.

40 Jahre eines immer steigenden Erfolgs bezeugen die wunderbaren medizinischen Tugenden der weißen Gesundheits-Senfkörner von Didier. Mehr als 200.000 authentisch constatirte Curen rechtfertigen gänzlich die allgemeine Popularität dieses unvergleichlichen Medicaments, welches der berühmte Dr. Kooke mit Recht ein gesegnetes Heilmittel, ein herrliches Geschenk des Himmels nannte. Keine Behandlung ist einfacher, sicherer und weniger kostspielig; 3 bis 4 Kil. genügen zur radicalen Heilung der Magenentzündung, des Magenschmerzes, der schlechten Verdauung, der Darmkrankheiten, der Dysenterien und Diarrhöen, der Schlaflosigkeit, der Leberkrankheit, der Hämorrhoiden, des Rheumatismus, des Ausschlags, der Bleichsucht, der Gicht, der Flechten, der habituellen Leibesverstopfung, des Asthma's, des Katarrhs, der Hypochondrie, der Blähungen, der Verschleimung und aller Krankheiten die im Alter der Mannbarkeit vorkommen, der geschlechtlichen und anderer Krankheiten, Uebel gegen welche die weißen Gesundheits-Senfkörner von den medizinischen Autoritäten täglich verschrieben werden.

Herr Millot, Marinecommissär.

Ich litt an einer Entzündung des Dickdarms, des sogenannten Kolons, und wurde, ohne daß irgend etwas meinen Zustand gebessert, seit zwei- und zwanzig Jahren gegen dieses Leiden behandelt. Ich nahm weißen Senf ein, und nach 90 Dosen hergestellt.

Herr Didier!

Ich empfinde das Bedürfniß, Ihnen für die guten Wirkungen zu danken, welche die Anwendung Ihres ausgezeichneten Senfsaamens auf meine Frau hervorgebracht hat. Seit zehn Jahren leidet sie an furchtbarer Kolik, die periodisch wiederkehrte und sie nöthigte, während ganzer Wochen das Bett zu hüten. Vergeblich hatte sie Alles versucht; ihre Lage hatte sich dadurch in nichts gebessert. Ich verzweifelte daran, daß je ihre Gesundheit sich wiederherstellen werde. Eine äußerst hartnäckige Verstopfung hatte allen angewandten Mitteln widerstanden, und sie in die düsterste Trauer versetzt. Nach zweimonatlichem Gebrauch Ihres weißen Senfs, befindet sie sich, wie ich mich glücklich schätze, Ihnen anzeigen zu können, sehr wohl; die Kolik sowohl, wie diese entsetzliche Verstopfung sind verschwunden.

Wollen Sie, geehrter Herr, rc.

Rabasse,
Hausbesitzer, 97 Faubourg Poissonniere.

Herr Didier!

Sie haben mich vor einigen Monaten betrübt und der Verzweiflung nahe gesehen. Eine abscheuliche Flechte bedeckte mir den halben Körper, und drohte, sich über die andere Hälfte auszudehnen. Das Uebel bedrohte die Augen, welche reizbar, schmerzhaft und bluthroth waren. Ich befürchtete, das Gesicht zu verlieren. Seit zehn sterblich langen Jahren befand ich mich in dieser traurigen Lage, ohne zu wissen, wann oder wie ich von diesem Leiden befreit sein werde. Kein Mittel blieb unversucht, kein Arzt unbefragt! die schreckliche Krankheit halte alle Versuche vereitelt, und zeigte sich stets unüberwindlich.

Alle Mittel und alle Hoffnungen waren bei mir verloren, als ich mich an den Gebrauch des weißen Senfkorns wendete und mich dessen während drei Monaten ununterbrochen bediente, was mir eine gänzliche und radicale Heilung verschaffte. Es hinterbleibt mir nicht die geringste Spur von einem Uebel, das mich so Jahre lang entstellt und zur Verzweiflung gebracht hatte.

Ich kann nicht umhin, mein Herr, Ihnen hiemit den Ausdruck meines innigsten Dankes darzubringen, und dessen Werth Sie dann nur zu schätzen wüßten, wenn Sie ihn mit dem Glücke vergleichen, das ich Ihnen zu verdanken habe.

Chausolle,
ehemaliger Sergent-Fourier.

Das Publikum soll, um alle Verfälschungen zu vermeiden, durchaus keine Schachtel annehmen, welche nicht den Namen und Stempel unsers Hauses trägt.

Man findet in unseren Niederlagen die neunte Auflage der Brochüre des Dr. Kooke über die wunderbaren Eigenschaften des weißen Senfkorns von Didier. — Preis: 1 Frcs. 50 Cent. = 42 Kr.

Unsere alleinige Niederlage für die Stadt Brody ist bei Frau Eva Kornfeld, Debreczin, Geréby es Hannig; Neusatz, J. Barako; Oedenburg S. Müller.

(510—1)

Wiener Stiefel-Glanzwichse!

Die in ihrer Art einzige und seit 32 Jahren, während des Bestandes der nachgenannten Firma, in ihrer Vortrefflichkeit noch nicht erreichte

Wiener Stiefel-Glanzwichse

ohne Vitriol

des **Franz Fernolendt in Wien,**

besitzt unter andern auch die vorzüglichen Eigenschaften, daß sie während 2—3 Jahren stets weich und so frisch bleibt, wie sie Anfangs war; daß sie auf das Leder derartig vortheilhaft einwirkt, daß dasselbe stets weich bleibt; daß sie mit geringster Mühe den schönsten Zauberglanz hervorbringt wie keine andere Wichse rc., für welche vortreffliche Qualitäten das löbl. Comité der **Wiener landwirthschaftlichen Ausstellung** im Jahre **1866** den Erzeuger mit der großen **Preis-Medaille** auszeichnete. Die Glanzwichse wird deßhalb dem verehrten Publikum und Herren Kaufleuten als ein Artikel empfohlen, der trotz aller Nachahmungen der beste in seiner Art ist, und wegen seiner Billigkeit die weiteste Empfehlung verdient. Zu beziehen gegen Einsendung des Betrages, oder gegen Nachnahme, sowohl pfund- als centnerweise zu **22 fl. öst. W. pr. Ctr.** in Schachteln, von denen 16, 8, 4, 2, 1 auf das Pfund gehen. Wiederverkäufer welche mindestens 1 Centner beziehen, erhalten entsprechenden Rabatt.

(2123—15)

Fabrik: Wien, Landstraße, Hauptstraße Nr. 74.

JAN KLEIN,

poleca Szanownej publiczności swój

handel korzenny i win,

oraz **własnego wyrobu**

Piwo porterowe — wiadro 10 zł.

Piwo bawarskie — Leżak — wiadro 7 zł.

podług wagi wiedeńskiej:

Olej rzepakowy rafinowany — funt 34 c. 32 cent.

Makuchy rozmaite — cetnar 2 zł.

Świece stołowe i do latarni — funt 36 c.

Mydło suche dwuletnie po 34, 32, 30 i 28 cent.

Cegły w różnych gatunkach.

(168—2)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.